

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 380

гр. гр. Д., 30.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – Д. в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деница Кр. Петрова

при участието на секретаря Сибел Бедел
в присъствието на прокурора П. Н. Н.
като разгледа докладваното от Деница Кр. Петрова Частно наказателно дело
№ 20233200200300 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе следното предвид:

Производството е по реда на чл. 433-436 от НПК .

Образувано е по молба от С. Д. С. ЕГН ***** чрез упълномощен защитник за постановяване на съдебна реабилитация по отношение на осъжданията му по н.о.х.д.№478/2009г. по описа на ДОС и по но.х.д. №1/2020г. по описа на ДОС.

В съдебно заседание молбата се поддържа от упълномощения защитник, като изрично се конкретизира, че се поддържа искането за реабилитация по отношение и на двете осъждания.

Представителя на ДОП изразява становище, че молбата е основателна, налице са предпоставките на чл.87 от НК и същата следва да се уважи.

Д.кият окръжен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Молителят С. Д. С. е осъждан, както следва:

1.С присъда №27/30.09.2009г. по н.о.х.д.№478/2009г. по описа на Окръжен съд Д., влязла в сила на 24.03.2010г. за извършено на 08.06.2009г. престъпление по чл.343 ал.3 б „б“ пр.1 във вр. с ал.1 б „в“ във вр. с чл.342 ал.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години и шест месеца при първоначален общ режим и лишаване от право да управлява МПС за срок от три години. С определение от 28.10.2011г. по ч.н.д.

№1575/2011г. на Окръжен съд В. С. е бил условно предсрочно освободен от изтърпяване на останалата част от наказанието в размер на осем месеца и 20 дни, като е постановен изпитателен срок за този период и наложена пробационна мярка през изпитателния срок по чл.42а ал.2 т.2 от НК. Наказанието е изтърпяно през м. 07.2012г. с изтичане на определения изпитателен срок.

2.С определение за одобряване на споразумение №1/09.01.2020г. по н.о.х.д.№1/2020г. на Окръжен съд Д., влязло в сила на 09.01.2020г. за извършени на 29.03.2019г. престъпления по чл.354а ал.1 пр.4 от НК и по чл.343б ал.3 от НК, на основание чл.23 ал.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от девет месеца при първоначален общ режим, глоба в размер на 5000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от девет месеца. Наказанието лишаване от свобода е изтърпяно на 26.04.2020г.

С оглед уточнената молба и искането за постановяване на съдебна реабилитация и по първото осъждане съдът намира искането в тази част за недопустимо. По първото осъждане е настъпила реабилитация по право на основание чл.86 ал.1 т.2 от НК / отбелязана и в справката за съдимост/, Наложено наказание е било до три години лишаване от свобода / две години и шест месеца/. Тригодишния срок по чл.86 ал.1 т.2 от НК е изтекъл през м.07.2015г., като в този срок молителят не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание / *престъплението по второто осъждане е извършено през 2019г.* / поради което за това осъждане е настъпила реабилитация по право на основание чл.86 ал.1 т.2 от НК. Молбата за съдебна реабилитация по отношение на тази присъда следва да се остави без разглеждане като недопустима, /вж. Тълкувателно решение № 2 от 28.02.2018 г. на ВКС по т. д. № 2/2017 г., ОСНК, т.6/ и производството по делото в тази част-прекрати. Настъпила е реабилитация по право по чл.86 ал.1 т.2 от НК към м.07.2015г., поради което и липсва правен интерес от съдебна реабилитация, тъй като реабилитация по съдебен ред може да иска само осъден за налично осъждане, а в настоящия случай поради настъпила реабилитация по право това осъждане е заличено по силата на закона.

Искането за постановяване на съдебна реабилитация за осъждането по н.о.х.д.№1/2020г. на Окръжен съд Д. е допустимо /*за това осъждане не може*

да настъпи реабилитация по право по чл.86 от НК, а сроковете по чл.88а ал.1 от НК за пълната реабилитация не са изтекли/ като компетентен е ДОС съобразно чл.433 ал.1 от НПК

По същество съдът намери следното:

Изминал е минимално изискуемия срок от три години по чл.87 ал.1 от НК - т.е. това условие е изпълнено.

От престъплението не са възникнали вреди, подлежащи на възстановяване, поради което не следва да се обсъжда чл.87 ал.1 т.2 от НК.

Доколкото е била наложена и глоба с процесното осъждане, видно от приложените доказателства / отбелязването на издадения изпълнителен лист и вносната бележка за внесена сума по изпълнителното дело/ е , че същата е платена, като е изтекъл и срока на наложеното наказание лишаване от право да управлява МПС, следователно изпълнено е условието на чл.87 ал.3 от НК.

По отношение преценката по чл.87 ал.1 т.1 от НК : Съгласно изисканата служебно характеристика за молителя характеристичните му данни са добри, като в тази насока е и представената по делото препоръка, изявлението на самия молител, че упражнява труд, макар и очевидно не поС.но /представянето споразумение на л.76 от ч.н.д.№300/23г. е без дата и не може да удостовери обстоятелството дали съответния труд е положен в интересувания делото период след 26.04.2020г./ и обстоятелството, че полага усилия за повишаване квалификацията си - придобил по-висока категория за управление на МПС, изкарал едномесечен стаж в мебелна фирма. От приложената справка от ВОП от Унифицираната информационна система на Прокуратурата е видно, че срещу молителя няма обвинения по неприключили дела към 11.07.2023г. На всички тези положителни данни обаче се противопоставят множеството допуснати от молителя административни нарушения по ЗДвП за периода след изтърпяване на наказанието до м.10.2023г. От изисканата служебно справка от Сектор ПП при ОД на МВР - В. е видно, че за посочения период след изтърпяване на наказанието по осъждането му, спрямо молителя има съставени девет фиша за нарушения по ЗДвП. /вж. справка на л.61-63 от ч.н.д.№300/2023г./. Нарушенията са извършени в периода след 26.04.2020г. /когато е изтърпяно наказанието и молителят е бил освободен от Затвора/ до изготвяне на справката – м.10.2023г. - т.е. молителят за периода от време от три години и шест месеца

е санкциониран по ЗДвП девет пъти. Допуснатите административни нарушения, санкционирани с фишове са съответно на дати 04.06.2020г., 17.08.2020г., 31.05.2022г., 15.06.2022г., 21.10.2022г., 27.01.2023г., 03.02.2023г., 15.02.2023г., 08.10.2023г., като в четири от случаите фишовете са за превишена скорост- нарушение по чл.21 от ЗДвП, в един случай за неизползвани светлини през деня - нарушение по чл.70 ал.3 от ЗДвП, два пъти за неправилно паркиране/престой- нарушение по чл.94 ал.3 от ЗДвП и два пъти за нарушения по чл.6 т.1 от ЗДвП /*несъобразяване на поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка*/. Видна е и градация – през 2022г. административните нарушения по ЗДвП са били три броя, а през настоящата 2023г. до м.10 вече са четири. Възражението на защитата, че се касаело за маловажни нарушения, поради което били санкционирани с фиш не може да се възприеме. Съгласно разпоредбата на чл.189з от Закона за движение по пътищата: „За нарушенията по този закон не се прилагат чл.28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания“, като тази законова забрана изключва възможността нарушенията по ЗДвП да се класифицират като маловажни. Възраженията на защитата, че фишовете се съставяли на собственика на автомобила в отсъствие на нарушителя, поради което имало голяма вероятност нито едно от тези нарушения да не било извършено от молителя също е неоснователно - видно е, че всички визирани фишове са влезли в сила, като без последния са и платени, поради което очевидно молителят не е имал възражения по факта, че нарушението е извършено именно от него.

В конкретния случай осъждането за което молителят иска постановяване на съдебна реабилитация включва и деяние, за което по реда на ЗДвП е била наложена и ПАМ / принудителна административна мярка/ по чл.171 т.2а б „б“ от ЗДвП, доколкото касае поведение, нарушаващо и правилата за движение по пътищата. Именно с оглед посоченото, съдът намери, че следва служебно да изиска справка за поведението на молителя като водач на МПС след изтърпяване на наказанието по процесното осъждане. При наличната констатация, че за периода от около три години и шест месеца след изтърпяване на наказанието молителят е санкциониран общо девет пъти за извършени различни нарушения по ЗДвП, които административни санкции

„макар и наложени с фишове не биха могли да се приемат като маловажни с оглед вече визираното по-горе, съдът в настоящия си състав не може да приеме, че поведението на молителя отговоря на законовото изискване по чл.87 ал.1 т.1 от НК за „добро поведение“. При това положение, доколкото според състава на съда не е налице предпоставката на чл.87 ал.1 т.1 от НК за постановяване на съдебна реабилитация –а именно молителят да е имал добро поведение, то и молбата за реабилитация следва да се остави без уважение.

По гореизложените мотиви молбата за реабилитация в частта досежно искането за реабилитация по н.о.х.д.№478/2009г. по описа на ДОС като недопустима следва да се остави без разглеждане и производството в тази част прекрати, а молбата за реабилитация по отношение осъждането по н.о.х.д.№1/2020г. на ДОС следва да се остави без уважение поради липса на предпоставката на чл.87 ал.1 т.1 от НК за уважаването ѝ.

С оглед горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на С. Д. С. ЕГН ***** за съдебна реабилитация по присъда по н.о.х.д.№478/2009г. по описа на Окръжен съд Д., като недопустима, поради настъпила реабилитация по право по чл.86 ал.1 т.2 от НК и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на С. Д. С. ЕГН ***** за съдебна реабилитация за осъждането му по н.о.х.д.№1/2020г. по описа на Окръжен съд Д. като неоснователна.

Определението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд –гр.В..

Съдия при Окръжен съд – Д.: _____